

Jyderup Realskole

MARTS 1971 NR. 1

Poul Christensen

aut. elektroinstallatør

Holbækvej 99, Jyderup

Tlf. (03) 47 60 41

svarer ikke, ring til

montør Jørgen Pedersen (03) 47 68 41

Vedelman Foto

v/ K Vedelman

BISPEVANGEN 4
2750 BALLERUP

TELF. (01) 97 47 10
(01) 97 23 00

Jyderup Tømmerhandel og Byggecenter

v A Kallenbach Pedersen

Telefon 47 61 50

Trikotageforretningen

»Syæsken«

Poul Jørgensen

Sølystvej 11, Jyderup. Tlf. (03) 47 61 33

"FREMTIDEN"

AL FORSIKRING

v/ P. Møldrup

tlf: (03) 476540

SLAGTERMESTER

Axel Alfastsen

Jyderup
TAPET og FARVE

v/Erik Dyrholm
Jyderup-Centret
tlf.(03) 476375

JYDERUP

- byen med det friske
initiativ,
og den smukke
beliggenhed

Alle arter offsettryk

24-timers service *

G.S.Offset - 51 24 44

Brødfabrikken HYGÆA

G. Godtfredsen

Jyderup (03) 47 60 31

Flyt til JYDERUP!

Frikvarter - Skoleblad for Jyderup Realskole

Indhold:

Leder.....side 1

Skolestof.....side 2

Kollegiestof.....side 8

Talerstolen.....side 13

Sport.....side 15

Musiksiden.....side 16

Månedens sang.....side 18

Marts 1971.

Man har gennem årene i lærerkredse ofte diskuteret, hvordan man får skabt det nære samarbejde mellem hjemmene og skolen, der er så nødvendigt for at få det daglige arbejde til at glide til bedste for eleverne.

Vi har den opfattelse af skolegangen, at arbejdet der skal udføres kun kan blive helt tilfredsstillende, hvis alle både lærere, elever og forældre trækker i samme retning. Desværre går det ofte sådan at vi i det daglige får det indtryk, at vi lærere må trække i en retning mens eleverne trækker i en anden og forældrene står passive.

Det kan jo aldrig give et godt resultat, og gennem årene har man gjort mange forsøg på at ændre det. Så længe børnene er små går det sædvanligvis godt, men de større elever vil stadig helst undgå, at forældrene blander sig i skolearbejdet.

Man skulle jo tro, at forholdene i dag ville være anderledes. Rundt omkring ser man at forældre starter deres egne skoler.

I dagspressen, i radio og i T.V. diskuterer man skole som aldrig før. Eleverne har fået deres egen "fagforening", der endog har fået kontor i lærerforeningens bygning.

Når der så fra skolens side indkaldes til forældremøde, er det kun et meget lille antal, der møder op.

Selvfølgelig er en skole med en struktur som vores vanskeligere stillet end en kommuneskole, da det jo er vanskeligt at komme hertil.

Vi har ofte talt sammen om, hvad vi kunne gøre for at få et mere snævert samarbejde i stand, og dette blad er et foreløbigt resultat af vore diskussioner.

Det er vor mening, at bladet skal udkomme med jævne mellemrum og tilgå samtlige hjem. Hvor ofte det vil komme afhænger af, hvor meget stof vi får tilsendt, og det er en selvfølge at bladets spalter står åbne for alle, der er interesserede i Jyderup Realskole.

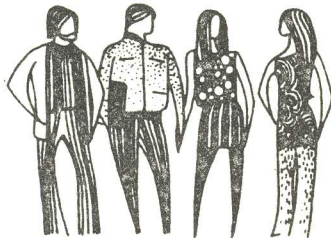
Noget af det vi håber på, er at den debatside, bladet indeholder, må blive flittigt brugt, og at det ikke blot bliver een side, men flere sider med mange gode indlæg, som kan give os på skolen gode ideer, og som kan viderebringe forældres såvel som elevers og læreres tanker om den rigtige og gode skole.

Redaktionen.

Jyderup Realskole har de samme vanskeligheder som alle andre skoler, når talen falder på forældremøder.

Vi har altid givet udtryk for, at vi meget gerne ser forældrenes positive interesse for skolen og kollegiet manifestere sig i hyppige besøg og i særdeleshed ved at deltage i vore forældremøder.

Der har ganske vist ikke været ret mange forældremøder; men grunden til dette er ikke skolens. Vi har eksempelvis prøvet på at lokke forældrene ud af buskene ved at tilbyde kørelighed for alle interesserede fra København til så billig en pris som 10 kr, alligevel mødte der ikke så mange, så der var flere forældre end lærere, og det kan jo ikke være videre tilfredstillende.

* af Peter Hehnel

Skolestof

Nogle forældre har udtalt, at der ikke er noget at holde forældremøde om, da alle jo kan komme på skolen og overvære undervisningen eller besøge børnene på kollegiet, når de har lyst dertil, og da den medfølgende skrivelse til karakterbogen er ret udførlig og straks kan drøftes med skolens leder eller de pågældende lærere pr. telefon, ja, så kan der ikke være behov for en forældresammenkomst.

Selvfølgelig kan det kun glæde os at høre problemet udlagt på denne måde; men - det står ganske klart for os, at forældreinteressen nødvendigvis må og skal blive større, ganske simpelt fordi forældreansvaret bliver større og større i tiden fremover.

De nye tanker om tilvalg, om sammenholdte klasser, også udover det 7. skoleår og om eksamen i enkelte fag og ikke i andre, betyder bl.a., at forældrene i langt højere grad end tidligere må beskæftige sig med børnenes undervisning.

En af grundene til forældrenes manglende interesse for skolen, er nok den, at den nuværende skolelov ikke levner dem nogen videre indflydelse på deres børns fortsatte skolegang. Der skal ganske vist spørges i hjemmene, om man ønsker sit barn i den almene eller den boglige linie; men bortset fra at forældrene kan sige ja eller nej, så har de reelt ikke nogen indflydelse på det endelige resultat, da det her udelukkende er lærernes skøn, der tæller.

Anderledes er det med den kommende skoleordning, for her vil forældrene og eleverne selv komme til at bestemme, hvilken afdeling eleven skal i - afdeling bedes forstået på den måde, at man selv kan bestemme, hvilken linie eller fag, der ønskes undervisning i, da begrebet realskole helt forsvinder.

Det har for mange forældre været i kilde til ærgelse og megen kritik, at skolen satte et stempel på børnene, og at skolen ene og alene afgjorde, om en elev var egnet til den ene eller den anden skoleuddannelse, det være sig realafdelingen eller gymnasiet.

Nu går vi henimod dette, at om ganske få år, er det forældrenes vurdering, der tæller - sådan stort set - for selvfølgelig spørges skolen til råds, og en endnu større selvfølge er det vel, at eleven udspringes om sine ønsker; men - der er jo et meget stort MEN ved det, fordi vi vel nok kan blive enige om, at der ikke findes ret mange børn i trettenårsalderen, der selv kan se det fornuftige i at vælge dette eller hint fag, da barnet jo vil se på fagets betydning på en helt anden måde end en voksen, hvorfor det bliver forældrenes ønsker, der i de fleste tilfælde kommer til at gælde for børnenes.

I princippet har folketinget vedtaget den nye skoleordning, og den føres formentlig ud i livet fra 1972 el. 1973. Mange større skoler landet over begynder allerede det nye skoleår i august i år i større eller mindre omfang at holde klasserne sammen efter 7. klasse og lade eleverne og forældrene bestemme, hvilken linie eller fag barnet skal undervises i.

Alt dette er den dybere og mere alvorlige baggrund for den stigende tale og debat i fjernsynet, aviserne og radioen om samarbejde mellem hjem og skole.

Denne debat havde tidligere for nogle at anstrøg af sentimentalitet og romantik, nu er disse ingredienser borte, nu er det faktisk ramme alvor. Det er sket med at sende sit barn i skole og så forlade sig på, at skolen ved bedst, og at den nok skal klare det hele.

Det er jo den indstilling alt for mange forældre har den dag i dag, og med den skoleform, vi har nu, og på den måde skolen skal udtage eleverne til den almene eller boglige linie på, så er der heller ikke levnet forældrene nogen mulighed for nogen videre indflydelse, derfor MÅ og SKAL skole-hjem-samarbejdet udbygges nu, og for os er der så spørgsmålet tilbage om - HVORDAN.

Jyderup Realskole er jo også en kostskole. Vi har i øjeblikket børn fra et stort antal kommuner og flere lande. Vi erkender, at der er væsentlige forskelle på den kontaktform, vi kan få med den stedlige forældrekræds, og den vi kan få med kollegieforældrene.

Det er vort store ønske, at alle forældre vil være medvirkende til at finde frem til en løsning på samarbejdsproblemet, på en sådan måde, at det vil være til gavn for helheden.

Peter Hehnel.

Hvem af os husker ikke den første skoledag efter sommerferien? Det skinnende, fernisduftende gulv i gymnastiksalen - det store gensyn med de gamle kammerater og de nysgerrige blikke mod de nye og spændingen, når skoleinspektøren bød velkommen og præsenterede de nye lærere.

Jo - der var og er noget ganske særligt over den dag, der indleder et nyt skoleår, og den 12. august 1970 danner ingen undtagelse.

Et skoleår er jo i virkeligheden et nært, dagligt samkvem mellem børn og voksne, og det meste står og falder med, om der kan opnås den gensidige kontakt, forståelse og respekt, som nu engang er grundlaget for det vigtige arbejde, der skal gøres, hvis målet skal nås.

Vi er nu godt inde i det første år med 5-dages ugen, og vi har høstet de første erfaringer. Den lange week-end er dejlig - og god at hvile ud i. Vi mener at spore færre sygedage hos både lærere og elever, og det giver et mere stabilt arbejdsklima.

Ulemperne er især et nedskåret timetal i mange væsentlige fag, og vi er noget betænkelige ved slutresultatet. Mon man ikke har glemt den gamle erfaring, at fremskridt i een retning, ofte må betales med tilbageskridt i en anden?

5-dages ugen giver også lokaleproblemer, og hos os blev det klart, at vi ikke kunne lave et forsvarligt skoleskema, med mindre vi kunne henlægge noget af gymnastikken til et andet lokale. Det lykkedes at leje "Mørkøvhallen" 2 gange om ugen, men det betød en beklagelig skemaændring, dog heldigvis til det bedre, idet vi nu kan afvikle alle obligatoriske fag i tidsrummet fra kl. 8.00 til kl. 14.00.

Umiddelbart efter ferien gik frk. J.Hansen og fru B.Rasmussen i gang med at planlægge modtagelsen af et par skoleklasser fra vore svenske venskabskoler i Kvillsfors og Holsby-Skede, som skulle på genvisit her, efter at 6.kl. i foråret 1970 havde haft et lærerigt besøg hos dem.

De svenske børn, der var ledsaget af en del forældre, ankom om eftermiddagen lørdag d. 12. september og blev fordelt til indkvartering i private hjem. Om aftenen var der velkomstfest på kollegiet med sang, musik og løftet stemning. Næste morgen kørte forældrene hjem til Småland.

Den følgende uge forløb med fællesundervisning og udflugter. Vi besøgte Kalundborg gamle kirke - var på musæet og så desuden på nogle af byens gamle, seværdige huse. En heldagstur gik til København, hvor vi var i Zoologisk have - på Amalienborg Slotsplads - slentrede en strøgtur og var på indkøb i "magasin".

En anden tur gik til skovriddergården "Birkenæs", hvor fru E.Hastrup tog imod og viste rundt i skoven og fortalte om egnens historie. Videre gik det til Holmstrup kirke, landets næststørste landsbykirke, og der blev gjort holdt ved "Bromølle kro".

Der skete meget i den uge, og der opstod venskaber mellem de svenske og danske elever. Søndag morgen den 20. september rejste gæsterne trøtte hjem.

I ugen fra den 16. til den 21. november var eleverne i 9 og 10 klasse samt 2 og 3 real i erhvervspraktik. Det er en uge, eleverne ser han til med forventning, og mange kommer tilbage nogle illusioner fattigere, end da de drog ud.

Så gled vi ind i julemåneden og tog hul på julesalmerne. Vi husker Luciapigernes dejlige stemningsfulde sang, og endelig blev det juleferie. Juleafslutningen den 22. december forløb som sædvanlig med juletræ i gymnastiksalen. I år læste pastor Hansen juleevangeliet og holdt juletalet.

Og nu er fastelavn passeret med surt vejr, røde næser og tøndeslagning. Som noget nyt dansede vi i år et par timer, inden vi gik hjem.

I den forløbne tid siden sommerferien har vi kunnet glæde os over, at der finder en stadig istandsættelse og forbedring sted af vore lokaler, og at der også kommer nyanskaffelser til. De gamle hulslidte trægulve er nu alle dækket med vinylbelægning, som er dejlig lydisolierende. Den noget ramponerede gymnastiksal har fået et festligt farvet gulv bestående af ca. 18.000 små vinylstrimler, som en gruppe elever har været med til at lægge. Et virkeligt stort arbejde, som vi alle påskønner. Desuden er der kommet hessian på væggene, og ribber og træværk er blevet malet.

Vi har fået skabe i klasseværelserne til opbevaring af bøger og materialer, og lige før jul fik vi et af vore store ønsker opfyldt - et dejligt tonefilmanlæg, som vi vil få stor glæde af på både skolen og kollegiet. Sidst er der givet løfte om anskaffelse af nye borde og stole til samtlige klasseværelser - en virkelig tiltrængt udskiftning.

*
*
*
*
*

Men vi har stadig ønsker. Blandt andet trænger vores legeplads til en "ansigtsløftning", og vore toiletforhold håber vi snart forbedret. Vi vil alle gerne kunne være vor arbejdsplads bekendt. Vi drømmer ikke om de meget kostbare faciliteter, folkeskolen kan fremvise, men vi vil gerne lave et forsvarligt, trygt og tiltalende skolemiljø, som vil alle kan trives i, og det er ikke blot et økonomisk spørgsmål.

Mens disse linier skrives, er vi igang med den sidste terminsprøve inden eksamen. 10 klasser samt 2 og 3 real sidder svedende over bordene og konstaterer til deres undren, at de jo godt kan slide. Men en Cola skal der til, og tusinder af "Ga-joler" og tonsvis af sydfrugter forsvinder næsten lydløst ned i de let nervøse og opskræmte maver.

Der er så småt ved at være "eksamen" i luften - fy for den - det havde vi nær glemt !

god påske

Lidt om kontakten med Sverige

En tilfældighed gjorde, at vores skole i foråret 1970 blev ringet op af en hr. William Solvang, forældrerådsformand for bl.a. skolerne i Holsby og Skede. Han havde en aftale med en dansk lærer om udveksling af skoleklasser, men den kontakt glippede, og det blev i stedet for os, der fik tilbuddet.

Daværende 5. klasse blev de udvalgte, og alle glædede sig. Det blev til en uges ophold for 16 børn og 2 lærerinder sidst i april måned. Vi kørte i skolebussen, men da det kneb med pladsen, var Kurt Sørensen der meget hurtigt med tilbud om at køre med sin egen vogn og en anhænger til bagagen.

Det var en lang køretur, men vi fik en strålende modtagelse på Holsby Skole af rektor Almquist, Solvang, lærere, forældre og skolebørn. Der blev fotograferet og budt velkommen, pressen var også mødt op, og hele vores ophold blev fulgt op. Derefter blev der budt på et lækkert traktement, flere velkomster og præsentation af vore svenske værter, og så spredtes flokken.

* af I.H.

Næste dag var det søndag, og det viste sig, at der var et par drenge, der var meget kede af det, men det blev ved Solvangs hjælp meget hurtigt ordnet. Børnene forstod i begyndelsen ikke hinanden, men det varede ikke længe, før de var på bølgelængde, og så gik det fint. Vi gik i skole hver formiddag med vore børn fordelt på 4 - 5 klasser og fru Rasmussen og jeg på hver sin skole.

Man har deroppe lektioner af to timers varighed, og i sådan en time nåede vi f.eks. morgensang, engelsk, regning, svensk og historie. Det blev alt sammen afviklet stille og roligt, og skulle man have hjælp til et eller andet, var det helt naturligt, at man markerede og blev på sin plads, indtil det var ens tur. Der kunne vi lære noget.

Der var i hver klasse et instrument, klaver eller orgel, et lysbilledapparat, fjernsyn og en dejlig masse reol- og skabsplads og store opslagstavler. På begge skoler havde man skolebespisning, så kl. 10.15 fik både elever og lærere varm mad. Vi havde været noget spændt på vore danske børns reaktion over for det svenske køkken, men det havde vi ikke behøvet at bekymre os om, for det gik fint, fint. Efter maden blev der tid til en kop kaffe på lærerværelset, men der var afsat for lidt tid til, at vi kunne snakke skole med vore svenske kolleger. Allerede kl. 11.00 skulle vi på tur. Vi havde jo vores egen skolebus med, og hjælpsomme chauffører, Solvang, Axeland og Axelson var vore guider.

På disse ture besøgte vi et jernværk, en papirfabrik, en pianofabrik og et glasværk, foruden at vi fik forevist det nye rådhus i Vetlanda, der havde haft dansk arkitekt. Det var gode og oplysende besøg, men vi voksne måtte hele tiden have et øje på hver finger og helst at par stykker i nakken også. Trods strengt opsyn var vi ved at tabe Morten, der af uopklarede grunde kom i klemme mellem et par dobbeltdøre på en af fabrikkerne, men han slap heldigvis med skrækken.

Skoleugen blev ikke så lang, idet man i Sverige festligholder Valborgsaften og Valborgsdag, den 1. maj. Om aftenen mødtes voksne og børn i kirke, hvor sognepræsten prædikede, og både danske og svenske spejdere sang. Efter højtideligheden i kirken gik spejderne i fakkeltog til åen, hvor der blev tændt et kæmpe-mæssigt bål, og der blev talt og sunget igen. Derefter blev der inviteret på kaffe i det nærliggende hjemstavns-hus. Det var koldt, og det sneede, da vi skulle hjem. Fredag var helligdag i Sverige, og præstefruen foreslog, at vi skulle tage op på fjeldet og se på en gammel sølvmine. Præstefruen var vores guide, og lærer Axeland tog med og hjalp os med børnene, det var nemlig ikke helt farefrit at færdes deroppe, og ellevilde blev de, da der lå sne, som de kunne boltre sig i. Efter nogen orientering om minedrift, gik drengene på "gulddjagt" i slaggebunkerne og lommerne struttede, da vi skulle hjem. Der var ikke det store dyreliv, men nogle nåede da at se elgen, andre måtte nøjes med dens efterladenskaber. Et lille egerm kom også af og til på vores vej.

Det var tøbrudstid, hvad der gjorde de svenske værtinder noget ængstelige for de danske børn, der ikke er opvokset med faren, der truer i de vældigt fossende vandløb.

Fredag aften skulle have været festaften, men p.gr.a. Valborgsarrangementer måtte den flyttes, vi mødtes i stedet for om tirsdagen til en hyggelig kom-sammen på Holsby skole. Der var forskellig underholdning både af danske og svenske børn med sang, spil, leg og dans og opførelse af små sketches. Vi havde gaver med fra skolen, og de blev overrakt til rektor, Lena Axeland og Solvang, som nok var den, der havde trukket det store læs, og det blev en fin aften.

Fredag aften kom så familierne Hehnel og Larsen for at hente os, men da børnene så den kendte bil fra Jyderup, lød der høje protestråb. De ville ikke hjem, for nu gik det lige så godt.

Der blev alligevel en slags afskedsfest, idet fru Solvang, der foruden at huse vore fire ekstrabørn, også husede Hehnel's og Larsen's, inviterede os alle sammen til en hyggelig aften. Solvangs har selv 6 børn, så der var redt op til 16 den nat.

Vi havde ikke haft uheld eller sygdom af nogen slags. Et par små skønhedspletter i vore børns opførelse undgik vi ikke, men det var alt i alt en dejlig tur, og det var en flok glade, men trætte børn, vi kørte hjemad med lørdag morgen. Der blev knyttet gode venskaber, og i næste nummer ville det være morsomt, om en eller anden af de hjælpsomme danske værtsfolk, som vi er stor tak skyldig, ville skrive lidt om svenskernes besøg her.

I.H.

Kollegiestof

Højt beliggende i et dejligt naturområde mellem Jyderup og Svinninge ligger "Den lille Kostskole".

Den blev oprettet i 1968 for at afhjælpe et behov for et mere beskyttet miljø, end den store kostafdeling kan magte. Vi har kun 16 elever i alderen 6 - 12 år og kan derved skabe et mere familiært fællesskab, end det er muligt med den store flok.

Alle eleverne går i Jyderup private Realskole og transporteres hver dag i bus frem og tilbage.

Dagen begynder kl. 6.50 med vækning, hvorefter der gøres morgentoilette og værelset bringes i orden. Kl. 7.20 spises der morgenmad, og kl. 7.50 køres eleverne til skole.

Når de sidste elever er kommet hjem kl. 14.15, serveres der et eftermiddagsmåltid bestående af franskbrød, evt. også rugbrød mælk eller chokolade.

Derefter er der fritid til at lege på det 6 td. land store område, der altsammen består af græs.

I sommerhalvåret kørs der, når vejret tillader det, dagligt en tur til Vesterlyng strand, hvor vi bader og nyder medbragt mad.

Hver dag året rundt har vi lektielæsning kl. 16.30. Kl. 18.00 spises der middagsmad bestående af 2 retter.

Om aftenen er der igen fritid, og der arrangeres jævnligt bål i haven og bages snobrød over bålet.

En norsk fjordhest stillet til rådighed af Realskolens formand har også været til megen glæde i det forløbne år. Vi håber senere at få bestanden forøget, så vi også kan have en mindre rideskole til glæde for alle, der interesserer sig for ridning.

Det har også været drøftet at indrette en del af arealet til motorbane for de større elever, på Realskolen. Sidste år havde vi megen glæde af to brugte biler, som en 8 - 10 unge i alderen 15 - 18 år kørte rundt i på et afgrænset område.

I vinterhalvåret er der mulighed for beskæftigelse i hobbyrummet, hvortil der er fri adgang. Og når der er sne, er der rige muligheder for at løbe på ski eller kælke i det kuperede terræn.

Dagen er forbi for de mindste kl. 20.00 og for de lidt større kl. 21.00 og som natmad får alle et æble, eller en gulerod eller lign.

Kl. 21.15 slukkes lyset, og der ånder dyb fred.

*
Den lille Kostskole

Ester og Aksel Duus.*

Forældremøde på Kollegiet

Hvert år i marts/april arrangeres på kollegiet et forældremøde, hvortil kostelevernes forældre eller værger indbydes. Dette møde vil i år finde sted

søndag den 28. marts kl. 15.00 på kollegiet, Søbaksvej 11.

Programmet indledes med eftermiddagskaffe (gratis). I umiddelbar tilknytning hertil vil forældrerepræsentanten lede et møde med følgende dagsorden:

1. Beretning ved forældrerepræsentanten
2. Diskussion i tilknytning til beretningen. Skulle forældrene på forhånd nære ønske om drøftelse af bestemte spørgsmål af almen interesse, kan det muligvis være praktisk, at man retter skriftlig henvendelse herom til forældrerepræsentanten, og da senest fredag den 26. marts. Forældrerepræsentantens adresse er:
C.Holm-Jensen, Bakkevej 55, 2830 - Virum.
tlf: (01) 85 12 72.
3. Valg af forældrerepræsentant
4. Eventuelt.

Kl. ca. 18.00 serveres der - mod tilmelding senest den 26. marts på mefølgende talon - smørrebrød for mødedeltagerne. Betalingen herfor kr. 10.00 opkræves ved mødet.

Børnene spiser sammen med deltagerne i forældremødet, ligesom mange af skolens lærere traditionen tro vil være til stede. Efter måltidet vil børnene levere underholdning af forskellig art.

For at motivere et godt fremmøde ved forannævnte lejlighed, kan det måske være hensigtsmæssigt - navnlig af hensyn til de forældre, der ikke har været med før - at give en kort redegørelse for forældrerepræsentant-institutionen.

Ansvaret for, at dette årlige møde med deltagelse af forældre og værger, skolens bestyrer, kollegiets og skolens bestyrelse m.v., hviler på kollegiforældrenes repræsentant, der vælges hvert år ved forældremødet, og som siden 1968 efter en vedtægsændring automatisk får sæde i kollegiets bestyrelse.

Ved forældremødet i 1970, der blev afholdt søndag den 15. marts, blev J.Bollerup, der indtil da med stor energi havde varetaget forældrenes interesser i en vanskelig overgangsperiode i skolens historie, afløst af fru Vivi Hedegaard Andersen. Desværre har fru Hedegaard Andersen gennem en lang periode været ramt af sygdom, således at hun så sig nødsaget til at nedlægge hvervet.

I december påtog underskrevne sig at fungere som midlertidig repræsentant, bl.a. med den opgave at sikre forældremødets gennemførelse i år og dermed valg af en ny forældrerepræsentant.

Forældrerepræsentantens opgave er at repræsentere kollegieforældrene over for skole og kollegium, specielt hvad angår problemer, der ikke umiddelbart kan løses ved direkte henvendelse til skolebestyrer Hehnel i dennes egenskab af administrativ og pædagogisk leder af skolen og forstander for kollegiet, eller ved henvendelse til de tilsynsførende lærere på kollegiet, p.t. læreparrene J.Larsen og frue og A.V.Pedersen og frue.

En af forældrerepræsentantens hovedopgaver er efter undertegnede mening at sikre en informationsformidling til kollegieforældrene hvad angår såvel kollegiets som skolens forhold.

Nærværende blad, der er blevet til på initiativ af skolens ledelse, er et eksempel herpå. Det må desværre erkendes, at nyhedsformidlingen har været mindre omfattende i indeværende sæson, men det bør ordenligvis tilføjes, at det til en vis grad er tilladeligt at slutte, at intet nyt er godt nyt.

De problemer, som uundgåeligt må opstå fra tid til anden, har ikke været større, end at de har kunnet løses på stedet. Under skolebestyrer Hehnels faste ledelse er der inden for de rammer, der er afstukket for børnenes liv og færden på kollegiet, skabt muligheder for en sund, personlig udvikling.

Nu kan forældrene så stille spørgsmålet, om disse muligheder udnyttes tilstrækkeligt. At dømme efter den julehilsen, der udsendtes til kollegieforældrene i december 1969, skulle der virkelig være mange muligheder for børnenes personlige udvikling qua en række fritidssysler, som blev opridset i nævnte hilsen.

Der var ikke vedlagt nogen statistik over børnenes deltagelse i de nævnte aktiviteter. Vi forældre, der også har børn hjemme, ved, at der engang imellem på en pæn måde må "sparkes lidt" til børnene, for at få dem igang med noget, der kan vække deres interesse og sunde aktivitetstrang.

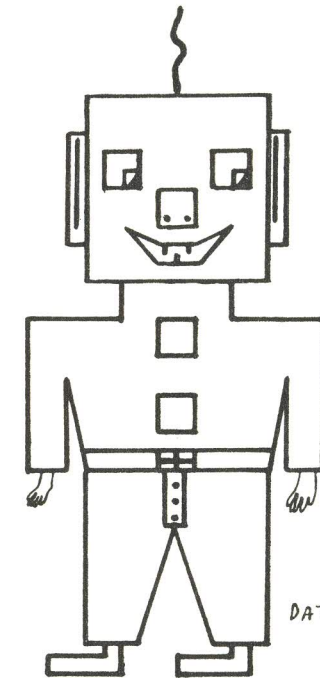
På kollegiet står kollegielederne i forældrenes sted. Her kan man tale om et virkeligt full-time job som erstatningsforældre. Vi må yde dette arbejde den størst mulige støtte, både når vi via skolens bestyrelse skal medvirke ved besættelsen af lærerstillingerne, og når vi i det daglige og ved forældremøder har kontakt med lærerne, herunder navnlig de lærere, der har kollegieinspektion.

Skulle jeg umiddelbart pege på et emne, der kunne drages frem til debat ved forældremødet i år, da måtte det blive børnenes fritidsproblemer. Der er hermed ikke sagt, at kollegielederne ikke gør, hvad der er menneskeligt muligt.

Som sagt, jeg tror, at jeg både på skolens, bestyrelsens, lærernes og egne vegne kan udtrykke et lønligt håb om et godt fremmøde den 28. marts.

C.Jensen-Holm.★

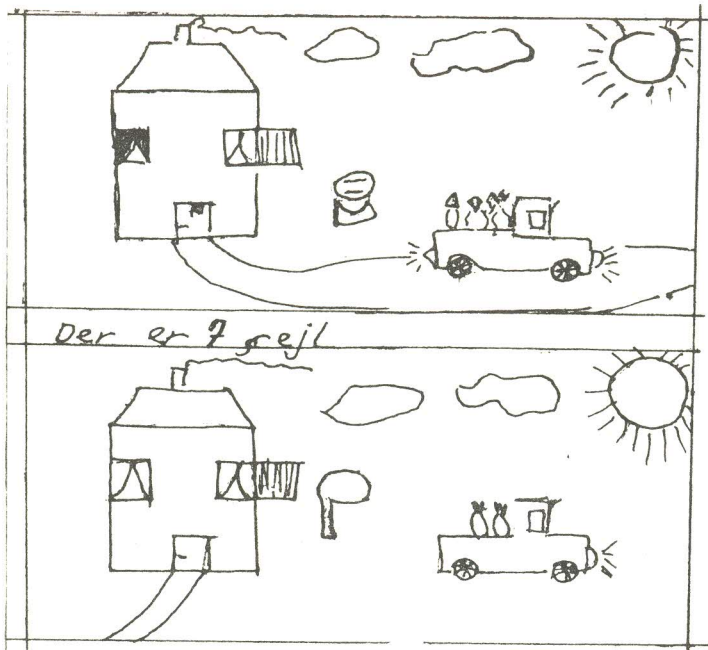
DATA MAND.

Det er ikke, fordi alle er interesserede i det, for mange går på den og elevrådet. Men hvad hjælper alt dette brokkeri, når der ikke er nogen, der gider tage initiativet til selv at komme med nogle forslag til forbedring?

Selve elevrådsmoderne går også for dårligt. De fleste elevrådsrepræsentanter tænker kun på at blive færdig, så hurtigt som muligt, så de kan komme hjem. Og i stedet for at diskutere dagsordenen, sidder de bare og holder privatsnak. Ved hvert elevrådsmøde bliver repræsentanterne mindet om at de skal referere dagsordenen for klassen både før og efter mødet. Alligevel bliver klasserne ikke informeret tilstrækkeligt, og det gør jo heller ikke sagen bedre.

Fornylig udskrev elevrådet en konkurrence om dette skoleblads forside. På trods af pæne præmier kom der kun 6 - 8 indlæg, og det er altså for dårligt. På baggrund af dette opfordrer jeg henholdsvis elevrådsrepræsentanterne og de øvrige elever til at gå mere ind for og støtte deres eget råd.

Vibse.

Det er
den øverst
der er
forkert

Løsning
kommer
næste
gang

Ellen & Svend Mortensen

(Det hvide hus)

Jyderup . Telefon (03) 47 65 87

Madkurven kan medbringes

Der serveres også i haven

lidt" til børnene, for at få dem igang med noget, der kan vække deres interesse og sunde aktivitetstrang.

På kollegiet står kollegielederne i forældrenes sted. Her kan man tale om et virkeligt full-time job som erstatningsforældre. Vi må yde dette arbejde den størst mulige støtte, både når vi via skolens bestyrelse skal medvirke ved besættelsen af lærerstillingerne, og når vi i det daglige og ved forældremøder har kontakt med lærerne, herunder navnlig de lærere, der har kollegieinspektion.

Strøtanker

Der findes et gammelt tysk ordsprog, som lyder: Es gibt eine Gerechtigkeit auf Erden, dass die Gesichter wie die Menschen werden. Med andre ord: Sådan som vi er, og som vi handler, kommer vi til at se ud.

Det er meget interessant og spændende at se sig omkring i sin bekendtskabskreds og undersøge, om det stemmer. Og det gør det i en rent chokerende grad. De venlige mennesker giver årene et "godt ansigt", selv om ingen medfødt skønhed hjælper til at gøre det behageligt. Selv den smukkeste pige kan med årene blive hård og kedelig at se på, hvis hun gennem et langt liv har tilladt sig selv at være egoistisk og at forfalde rent sjæleligt.

Det er nemlig noget, man i høj grad selv kan råde over. Der findes ikke noget, som hedder: "Jeg er, som jeg er, og kan ikke blive anderledes". Hver og een kan blive anderledes, bedre og mere værdifuldt menneskeligt set, om man blot har selvkritik og energi til at arbejde med sig selv. Og det er det arbejde, der betaler sig bedst, for det giver i løn, at andre mennesker synes om een.

Lis Byrdal.

Elevrådet

Vi har et elevråd ligesom de fleste andre skoler. Der er bare det sørgelige ved det, at det ikke fungerer, som det burde. Eleverne er nemlig ikke så positivt indstillet, som vi havde ventet. Der kommer ikke nok stof fra elevernes side til elevrådets behandling.

Det er ikke, fordi alle er tilfredse med skole, for mange går og brokker sig over den og elevrådet. Men hvad hjælper alt dette brokkeri, når der ikke er nogen, der gider tage initiativet til selv at komme med nogle forslag til forbedring?

Selve elevrådsmøderne går også for dårligt. De fleste elevrådsrepræsentanter tænker kun på at blive færdig, så hurtigt som muligt, så de kan komme hjem. Og i stedet for at diskutere dagsordenen, sidder de bare og holder privatsnak. Ved hvert elevrådsmøde bliver repræsentanterne mindet om at de skal referere dagsordenen for klassen både før og efter mødet. Alligevel bliver klasserne ikke informeret tilstrækkeligt, og det gør jo heller ikke sagen bedre.

Fornylig udskrev elevrådet en konkurrence om dette skoleblads forside. På trods af pæne præmier kom der kun 6 - 8 indlæg, og det er altså for dårligt. På baggrund af dette opfordrer jeg henholdsvis elevrådsrepræsentanterne og de øvrige elever til at gå mere ind for og støtte deres eget råd.

Vibse.

Skoleugen

Da man indførte 5-dages ugen, glemte man at beskære elevernes pensum. Som vi kører nu, virker det nærmest som en 4-dages uge, idet en stor del af eleverne ikke er forberedt til mandag og meget ofte har "glemt" bøger.

Hvordan stiller forældrene sig til lektielæsning til mandag ?.

* * * * *

HUMØR SKAL DER TIL !

En historie fra 3. klasse.

En ung præst skulle tiltræde et nyt embede og havde over for den gamle præst givet udtryk for nogen ængstelse.

Den gamle præst inviterede derfor den unge på et par glas af noget stærkt inden gudstjenesten, og det hjalp da også på nervøsiteten.

Gudstjenesten blev overstået, og den unge præst syntes selv, at det var gået vældig godt, og glædede sig til at høre, hvad den gamle præst mente om det.

Jo, sagde den gamle præst, det gik såmænd rigtig godt. Der er dog lige et par ting, jeg må rette.

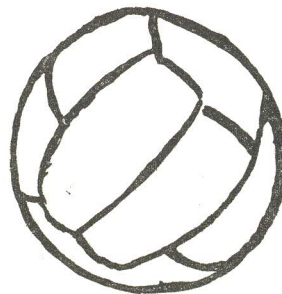
For det første blev Jesus ikke skudt, men korsfæstet. For det andet hedder det ikke skål, men amen, og for det tredje plejer jeg ikke at glide ned af gelænderet.

I vor tid erobres mange mesterskaber inden for sporten: på jorden, i luften, på og i vandet. Når du møder nogen med mestertitel, da spørg dem blot, hvor de er begyndt med deres træning: i gymnastiksalen, på sportsplassen, på flyvepladsen - eller først i deres eget indre, d.v.s. med mådehold i nydelse af mad og rygning, med overvindelse af dovenskab og ugidelighed i sig selv !

Uden at kunne beherske sig selv kan man ikke vinde noget som helst mesterskab her i livet.

★ ★ ★ ★ ★

Sport

I efteråret 1969 var 1. real på klassetur. Turen gik til Lolland, nærmere bestemt til Pederstrup Kostskole under Horslunde Realskole på Lolland.

Turens højdepunkt var en fodboldkamp mod de "lollandske" drenge. Vi vandt. Det kunne Pederstrup naturligvis ikke have siddende på sig, og de forlangte revance. Resultatet af forhandlingerne derom blev, at det blev bestemt, at der to gange om året - forår og efterår - skulle udkæmpes en dyst i forskellige former for boldspil mellem de to kostafdelinger - Horslundes og Jyderups og skiftevis i de to byer.

Første turnering foregik her i Jyderup i efteråret, og det blev en god dag. "Fjenden" ankom pr. bus ved middagstid medbringende egne mellemadder. Disse blev fortæret i spisesalen her, skyllet ned med jyderupske sodavander, mens en "kødrand" af kollegianske boldspillere tog mål af modstanderne.

Efter spisningen gik pigegæsterne på pigegangen og drengegæsterne på drengegangen for at klæde om til kampene. Vejret var strålende, så alle ikke-spillere kunne se på kampene uden at fryse.

Der blev spillet 5 kampe. De første på banen var de små piger, som dystede i langbold. Det blev en ret jævnbyrdig kamp, men Horslundepigerne løb dog af med sejren.

Så var det de store piger, der skulle på banen i en langboldkamp, og her måtte de fremmede bide i græsset og lade Jyderuppigerne få pokalen. Endnu bedre gik det for vore små drengefodboldspillere, som slog Horslunde ret stort.

Men retfærdigheden skete fyldest - de store drenge kæmpede bravt, men måtte dog se sig besejret af de horslundere.

Nu var det spændende ! De to skoler stod lige med to vundne kampe og altså 2 pokaler hver. Den sidste kamp var tilbage, den afgørende dyst: fodboldkampen mellem de to pigehold !

Ih, du store kineser - det var en kamp. Den stakkels bold, at den holdt. En stor del af tiden lå den nemlig nederst i en stor klynge, bestående af 20 sprællende og sparkende piger - kun målmændene blev af og til på deres plads. Det var en dejlig kamp; der blev kæmpet i begge halvlege med næb og klør, med hænder og fødder. Og resultatet blev 0 - 0, altså uafgjort !

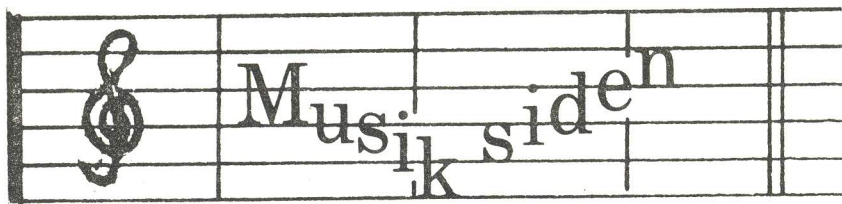
De to kostskolers sportsdag endte altså med to vundne kampe til hver, og een uafgjort.

Efter fælles middagsspisning kl. 18.00 blev spisesalen ryddet, og et orkester spillede op til et par timers dans. Kl. ca. 22.00 tog vi afsked med vore nye venner, og næste gang vi ses, bliver engang i foråret på Lolland.

Musikbegivenheder i marts:

Leonhard Bernstein dirigerer i Falkonercenteret.

Premiere på ungdomsmusical: Hair.

Gammelt og nyt fra Jyderup Realskoles pigekor.

Pigekoret havde en meget travl julemåned. Pigerne sang på kollegiet for Jyderup Husmoderforening, gik "Lucia" på Amtsplejehjemmet, samt sang i Mørkøv-Hallen ved en julefest for alle pensionisterne i Tornved kommune.

Først sang pigerne sange fra "En søndag på Amager" iført dragter, de selv havde syet og sluttede med en række julesange. Sidst på eftermiddagen gik de med lys i hænderne og iført hvide kjortler op gennem salen, idet de sang vore gamle kendte julesalmer.

Et andet stort julearrangement var "Københavnerturen", hvor koret sang i Folkets hus ved Forsorgens julefest. Det var en festdag for pigerne, fordi de for første gang var iført deres nye kordragter. Alle skolens lærerinder havde ofret al deres fritid i en hel uge, for at sy kjoler til samtlige 45 piger.

Vi modtog et par dage efter et brev fra Håkon Sørensen, hvori han takkede pigerne for deres indsats, og det var med sorg vi kort efter modtog budskabet om Håkon Sørensens død.

Den 1. april skal koret medvirke i et sang- og musikstævne i Svebøllehallen. Der kommer godt 500 drenge og piger fra kor og orkestre i hele Holbæk Amt. Stævnet begynder kl. 12.00 med fællesprøver, idet alle kor skal samles til et stort kor. Senere får hvert enkelt kor lov til at øve deres eget program, og stævnet slutter med en stor koncert om aftenen. Alle forældre og pårørende er velkomne.

B.R.

Månedens sang.

Sikke mange, mange, mange anemoner
der er mindst en million,
som et tæppe hele skoven myldrer af dem,
skul' vi ikke plukke nog'n,
se de ligner søde små
pi'r med hvide kjoler på.

Når du sådan går og plukker annemoner,
håber jeg, at du forstår,
hvis du river hele blomsten op med rode,
bli'r der ingen næste år,
du må gerne plukke men,
ikke smide dem igen.

Se nu har jeg en buket af annemoner,
dem forærer jeg til mor,
de skal stå og pynte vældig fint i krukken
på det lille runde bord,
det bli'r sjovt at ordne dem,
li' så snart vi kommer hjem.

Kaj Rosenberg.

Jyderup Brille Optik

Moderne synsprøve-teknik.
Eget optisk værksted.
Stort udvalg i brillestel.
Kikkertør, barometer, lupper osv.
Aut. Zeiss og Oticon-forhandler
Leverandør til sygekasserne
SPECIALOPTIKER
KURT VIND
Skarridsøgade 3, Jyderup
Telefon (03) 47 62 28

GRØNTHANDLER
Svend Ove Rasmussen
Skarridsøgade 51
tlf. 476091

Kornsted Sko

GYLLINGHUS

Telefon Jyderup (03) 47 62 03

Giro 6 60 51

Esso Auto-Service

v/ Islin-Larsen,

Skarridsøgade 35, Jyderup

Telefon 47 63 05

Benzin - olie og autotilbehør

PAPIR-KOMPAGNIET A/S SLAGELSE

v/ Sv. Aa. Jensen

Kurt E. Sørensen

Gulvbelægning

Gulvafslibning . Gulvtæpper

Alt i gulvtæpper fra væg til væg

Telf. (03) 47 64 64

Slagelsevej 48, Jyderup

Havnsø Rute-og Turistfart

POUL DANDANELL

telf. (469) Havnsø 60

H. Gylling Folkmann

Isenkram - porcelæn - udstyr

Alt til sport og fiskeri

Byens største gavemagasin

»Gyllinghus« TELEFON
(03) 47 60 64

Sig til lykke med en bog

SØVNDALH-PETERSENS

bog-, papir- & fotohandel

Jyderup - Telefon (03) 47 60 48

Gem hvad De ser - fotografer
Alt fotoarbejde udføres